

**Milan Greineder hovoří na téma bydlení
V Sokolově k důstojnému bydlení
Karlovy boty
Azylové domy**

OBSAH

■ Editorial	3
■ Události v PvN	4 - 10
■ Hon za pokladem	11 - 16
■ Karlovy boty	17
■ Představení služby azylové domy, rozhovory se zaměstnanci	18 - 21
■ Naše Klára Šílená, ale nej trochu - rozhovor	22 - 23
■ Martin Polák - skvělý organizátor a umělec	24 - 25
■ Český červený kříž a Pomoc v nouzi	26
■ Rozhovor s Milanem Greinederem	28 - 30
■ V Sokolově k důstojnému bydlení	31 - 33
■ Vaše pomoc	34 - 35

EDITORIAL

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři, ať jste kdokoli a kýmkoli,

jsme rádi, že čtete tyto řádky, i kdybyste se na ně dostali náhodou. Dovolujeme si Vás požádat, abyste je dočetli do konce, protože Vás mohou přimět např. k neplánovanému bilancování, prospěšnému předsevzetí, anebo k pouhému zamyšlení, které by nemělo být označováno jako „pouhé“.

Patříme k nejvýznamnějším poskytovatelům sociálních služeb v Karlovarském kraji, jsme spoluzakladatelem Potravinové banky Karlovarského kraje, působíme v rámci Místní akční skupiny Sokolovsko a dalších subjektů podílejících se na rozvoji našeho kraje. Víme, že my zajímáme málokoho, ovšem vážíme si Vaší potřeby zjistit, pro koho, proč, jak a za kolik fungujeme.

Vítáme věcné a fakty podložené diskuse o smyslu a opodstatnění naší práce a jsme vděční za názory objektivní, byť by v nich zaznívala kritika – ideálně konstruktivní. Důkazy o našem konání vedle každodenní sociální práce s klienty naleznete na Internetu, Facebooku, Instagramu, ve Sbírce listin Obchodního rejstříku a jinde. Kdo jsou naši klienti? Za 15 let naší činnosti již tisíce dětí a seniorů, lidí nuzných i, z pohledu materiálního, bohatých, osoby vyžadující opatrovnictví, zkrátka naši spoluobčané, kteří se z mnoha důvodů nedokážou sami vypořádat se svojí životní – sociální situací.

Naši podporovatelé nás dobře znají, a i proto nás podporují.

Ti, kteří nám nejsou nakloněni, se o nás moc nedozvěděli a osobní zkušenost s námi až na výjimky nemají.

Proto také my známe naše příznivce docela dobře, zatímco o lidech s opačným názorem víme málo.

Oběma výše zmíněným skupinám trvale nabízíme vzájemné poznávání, protože obvykle postačí jediný kontakt z jejich strany.

Zájemci o naše působení, rádi Vás přivítáme a vysvětlíme a ukážeme Vám to, o čem jste dosud převážně zprostředkovaně, a i proto „zdeformovaně“, slýchávali.

V úvodu tohoto článku uvádíme, že poskytujeme sociální služby. „**Služba**“ je slovo, jehož obsah denně naplňujeme, i když si to již mnozí z nás díky rutině neuvědomují. „**Sloužit**“ nevnímáme jako podřadnost, nýbrž výsadu.

Děti, doroste, dámy a pánové, děkujeme Vám za přečtení až potud a za, snad, následné zamyšlení. „Cogito ergo sum“ (Myslím, tedy jsem); René Descartes.

Za Pomoc v nouzi, o.p.s., Petr Beránek, ředitel

Události v PvN

Listopad 2023

Vyšlo první číslo časopisu. 3. listopadu jsme vydali první číslo našeho časopisu. Od té doby se nemálo stalo a dnes Vám přinášíme číslo druhé.

Oslavili jsme Halloween. 4. listopadu uspořádali zaměstnanci azylového domu v Sokolově halloweenskou akci pro děti klientů, která se neobešla bez dlabání dýní, strašidelných kostýmů a stezky bobříka odvahy.

Zúčastnili jsme se rekordní sbírky potravin. 11. listopadu se nejen naši pracovníci zúčastnili 10. výročí akce Sběrka potravin, největší charitativní akce v České republice. Jako v minulých letech jste nás mohli potkat v sokolovském Tesco, tentokrát jsme vybrali rekordních 1.313 kg potravin

a drogerie, v rámci celého kraje lidé darovali celých 16,2 tuny. Výtěžek sbírky putoval do skladu Potravinové banky Karlovarského kraje.

Autorské čtení v Lokti: Kniha O vztazích mezi medvídky. 14. listopadu jsme uspořádali autorské čtení v Městské knihovně Loket a pokřtili jsme vydání knihy O vztazích mezi medvídky, jejíž autorkou je Mgr. Dominika Spínová, psycholožka naší poradny pro oběti domácího násilí. Kniha zaujala nejen svou hravostí, ale také svou

přístupnou formou. Projekt byl realizován díky podpoře MAS Sokolovsko v rámci výzvy Malý Leader 2023, která nám poskytla dotaci na vydání a výtisk publikace. Děkujeme všem, kteří s námi spolupracovali, zúčastnili se a podpořili nás.

Nejste v tom sami. 28. listopadu jsme představili naše služby, a to na akci Nejste v tom sami, připravenou vedením města Kynšperk nad Ohří. U stánku jste se mohli potkat s vedením a zaměstnanci naší pečovatelské služby a dluhové poradny. I přes studené počasí vládla dobrá nálada a rozhovory se zájemci našeho stánku byly všestranně přínosné.

Prosinec 2023

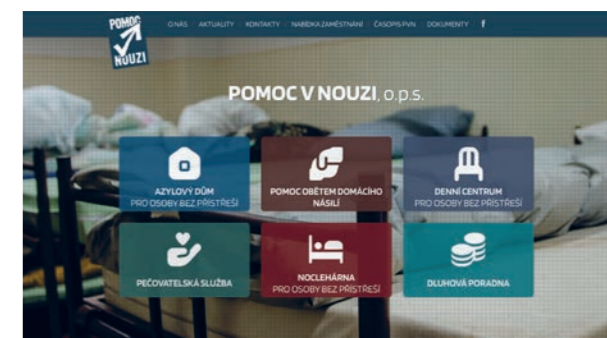
Čert zase odešel s nepořízenou... 6. prosince navštívil děti v azylovém domě Mikuláš s čertem. Každý Mikulášovi s čertem zazpíval nebo zarecitoval básničku, Mikuláš rozdával balíčky a čert odešel s prázdnou, protože v našem azylovém domě jsou děti hodné.

Napekli jsme na Vánoce. 10. prosince pracovníci azylového domu v Sokolově pokračovali v naší tradici, a to pečením vánočního cukroví společně s klienty a jejich dětmi, rovněž s přizváním klientů z našeho nízkoprahového denního centra, aby vyjádřili podporu „lidem bez domova od lidí bez domova“.

Spustili jsme nový web. 11. prosince jsme poprvé spustili naše webové stránky v novém kabátě, díky kterému stránky získaly nejen na hezčí vzhledu, ale také na přehlednosti. Najdete je na adrese www.pomocnouziops.cz.

Slavili jsme také v nízkoprahu. 24. prosince jsme neslavili Vánoce pouze v našich domácnostech, ale také ve službách. Například v našem nízkoprahovém denním centru probíhaly přípravy na slavnostní oběd několik dní před Vánoci, ruku k dílu přiložili také klienti. Vánoční atmosféru zajistila nejen pečlivá výzdoba, pracovníce umíchaly úctyhodných 29 kg bramborového salátu, Potravinová banka

Karlovarského kraje obohatila sváteční tabuli pečivem a nápoji, o cukroví se podělil azylový dům v Sokolově a na závěr večera jeden ze zaměstnanců vytáhl kytaru a zaznělo i pár vánočních koled.

Leden 2024

Rozšiřujeme naše působení. Od 1. ledna jsme naši službu nízkoprahového denního centra, která dosud fungovala pouze v ambulanci formě, rozšířili o formu terénní. Od té doby můžete naše pracovnice potkávat „v akci“ na území Sokolova.

Únor 2024

Zvažujeme veřejnou službu. 6. února jsme poskytli prostory nízkoprahového denního centra pro setkání subjektů působících v Sokolově v sociální oblasti. Zúčastnily se také dámy z Odboru sociálních věcí Městského úřadu Sokolov a ze sokolovského pracoviště Úřadu práce. Rozhodli jsme se vyjít vstříc žádosti pracovníků Úřadu práce, tedy že přijmeme roli organizátora veřejné služby. Vykonavatel veřejné služby je evidovaný Úřadem práce a musí měsíčně odpracovat min. 20 hodin obvykle v oblasti úklidu obce.

Podílíme se na boji proti domácímu násilí. 21. února se vedoucí naší poradny pro oběti domácího násilí zúčastnil pracovního setkání krajských metodiků OSPOD a vedoucích intervenčních center v ČR, kde nejenže byla probírána témata na národní i mezinárodní úrovni v oblasti domácího násilí, také spatřila světlo světa kniha „Rodina na kolotoči – transgenerační přenos domácího násilí“, která vznikla v rámci projektu „Děti dětí bez násilí“ a k níž i pracovníci naší poradny přispěli.

Rozšiřujeme vozový park. Od 29. února můžete vidat tři nové Toyoty Aygo s označením pečovatelské služby Pomoci v nouzi, o.p.s. Klientů pečovatelské služby totiž každým rokem přibývá, čemuž se přizpůsobujeme navyšováním úvazků personálu služby, ovšem abychom zvýšili jistotu klientů v tom, že za nimi budeme dojíždět včas a v dobré pracovní kondici, je třeba rovněž pečovat a navyšovat vozový park.

Březen 2024

I my přispíváme na smysluplné... 2. března jsme zakoupili materiál pro MAS Sokolovsko ke dni Čištění řeky Ohře 2024 (duben 2024) v hodnotě 2.000,- Kč, jelikož již z předchozích zkušeností naší účasti čištění řeky víme, že odpadu v řece a jejím okolí je nemálo, zájem dobrovolníků je s každým rokem vyšší a po pracovním náčiní je největší poptávka.

Jsmo otevřeni spolupráci. 8. března naši poradnu pro oběti domácího násilí navštívila preventivní Městské policie Sokolov, aby se osobně seznámila se zaměstnanci a prostředím poradny. V závěru schůzky došlo ke vzájemné dohodě o spolupráci, především v případě pořádání preventivních akcí pro veřejnost.

Připravujeme se na Velikonoce. 23. března děti v azylovém domě vyráběly velikonoční výzdobu, místnost překypovala dětmi, krásnými výrobky a radostnou náladou. Děti si odnesly společné zážitky a své výrobky.

Potravinovka se přestěhovala. 27. března dostala Potravinová banka Karlovarského kraje kolaudační souhlas k otevření nového sladu v Královském Poříčí. A protože jsme jedni ze spoluzakladatelů banky, oslavili jsme tento úspěch společně a poskytli naši pomoc také při slavnostním otevření.

Setkání s krajským ředitelem Policie ČR. 28. března došlo k setkání vedoucího poradny pro oběti domácího násilí, ředitele Pomoci v nouzi, o.p.s., vedoucího střediska Probační a mediační služby a krajského ředitele Policie ČR, aby byla projednána témata zaměřená převážně na zhodnocení a další systematický rozvoj vzájemné spolupráce při řešení případů domácího násilí v rodinách.

Duben 2024

Zahájili jsme Veřejnou službu. Od 1. dubna jsme ve spolupráci s pracovištěm Úřadu práce Sokolov zahájili veřejnou službu v městské části Šenvert. Veřejnou službou byly prozatím pověřeny dvě klientky azylového domu, které se dobrovolně zavázaly k udržování pořádku v této části Sokolova. Dokonce se klientkám dostalo pozitivní zpětné vazby za odvedenou práci od tří místních občanů.

I naši klienti zvládnou zachránit život. Pracovníci služby azylového domu ve spolupráci s Českým červeným křížem Sokolov uspořádali pro klienty akci „Zachraňte život“, kde se společně učili teoreticky i prakticky, jak zachránit život. Během přednášky se účastníci naučili základy první pomoci, včetně život ohrožujících stavů, v praxi si vyzkoušeli kardiopulmonální resuscitaci na figurínách dospělého člověka i dítěte.

Záleží nám na přírodě. V sobotu 6. dubna se pracovníci nízkoprahového denního centra, azylového domu a servisního centra zapojili do dvou akcí, a to „Uklidme Česko“ a „Čištění řeky Ohře 2024“. Zájem o účast projeví i někteří klienti, a tedyskupina dobrovolníků byla početná a odvedla nemálo práce. Dohromady bylo nasbíráno přes 20 pytlů odpadu a největšími kuriozitami nalezenými v řece byly vyhozený počítač a koloběžka.

Další kolo Sbírký potravin. 13. dubna proběhlo jarní kolo Sbírký potravin, které se nejen naši zaměstnanci zúčastnili v sokolovské prodejně Tesco a zákazníci prodejny darovali neskutečných 2280 kg potravin a drogerie, které putovali do skladu Potravinové banky Karlovarského kraje. Jednalo se nejen o historicky nejlepší výsledek Sbírký v prodejně Tesco, ale také nejlepšího

výsledku ze všech v rámci Karlovarského kraje. Celkový výtěžek Sbírký v kraji dosáhl množství 12149 kg potravin a drogerie, celorepublikově se vybralo 417 tun potravin.

Navštívil nás biskup. 17. dubna byly nízkoprahové denní centrum a noclehárna poctěny návštěvou 2. biskupa plzeňského Mons. ThLic. Tomáše Holuba, ThD., a ThLic. Petra Bauchnera, sokolovského katolického faráře. S Petrem Bauchnerem spolupracujeme průběžně, ovšem setkání s panem biskupem byla výjimečná příležitost.

Medvídky vystřídaly želvy. 18. dubna se nám i letos podařilo obhájit projekt s názvem „Želvy proti domácímu násilí“ v rámci výzvy Malý Leader 2024 vyhlášenou MAS Sokolovsko, o.p.s. Pro projekt jsme získali dotaci ve výši 16.000,- Kč, kterou využijeme na vydání knihy Želvy, vyprávěj. Kniha je pokračováním publikace O vztazích mezi medvídky, kterou napsala psycholožka naší poradny pro oběti domácího násilí, Mgr. Dominika Spínová. Tématem publikace je domácí násilí ze strany žen a hlavním cílem je prevence tohoto jevu.

Pálili jsme čarodějnice. 28. dubna azylový dům uspořádal pro děti klientů akci „Pálení čarodějnic“. Pracovníci pro děti připravili čarodějnickou stezku s úkoly, která je dovedla až na zahradu, kde na každého čekala malá čarodějnice, diplom a sladká odměna. V závěru došlo na samotné pálení čarodějnice, kterou klienti azylového domu vyrobili, a opékání buřtů.

Výlet na zámek Valeč. 11. května vyrazili pracovníci a klienti s dětmi azylového domu v Sokolově a Kynšperku nad Ohří na výlet na zámek Valeč, který zorganizoval Národní památkový ústav a územní pracoviště v Lokti pod vedením paní Ing. Ach. Heleny Malinové. Pro účastníky byla připravena komentovaná prohlídka zámku včetně soch M. Brauna, děti si vyzkoušely, jak zní jednotlivé horniny, vyrobily přáníčka, vyzkoušely si hru na různé hudební nástroje a ještě na ně v zámeckém parku čekala dobrodružná „netopýří bojovka“ a opékání buřtů.

Objevujeme talenty mezi našimi klienty. V květnu jsme byli příjemně překvapeni talentem klienta azylového domu, který začal malovat obrazy, jež vyrazí dech. A protože rádi podporujeme smysluplnou činnost a takových talentů máme jak mezi klienty, tak mezi pracovníky více, připravujeme pro vás výstavu obrazů.

Červen 2024

Odpoledne pro sociální služby. 17. června jsme měli příležitost být jedním z účastníků sokolovské akce „Odpoledne pro sociální služby“, kde jsme v našem stánku předávali informace o službách kolemjdoucím zájemcům, zúčastnili se několika zajímavých rozhovorů a setkali se se spoustou lidí, kteří se rovněž věnují pomoci druhým.

Záleží nám na dobrých vztazích. 26. června jsme se zúčastnili setkání občanů Šenvertu s vedením města Sokolov, příslušníky Městské policie a Policie ČR, abychom se zapojili do debaty o vzájemném soužití a problémech, které místní občany trápí. Kromě nespokojenosti s dopravními komplikacemi či znečištěním z těžby uhlí padlo také téma fungování azylového domu v městské části Šenvert. Setkání poskytlo příhodnou příležitost ke vzájemné diskuzi a hledání řešení ke vzájemné toleranci. Více se můžete dočíst v článku na našem webu: <https://www.pomocnouziops.cz/cs/clanek/129-setkani-obcanu-senvertu-s-vedenim-mesta-sokolova.-prislusniky-mestske-policie-a-policie-cr-a-se-zastupci-pvn.html>

Hon za pokladem. 29. června jsme pořádali už třetí ročník akce „Hon za pokladem“ a opět byla úspěšná. Report z akce Vám přinášíme na následující straně.

Znovu zkvalitňujeme naše služby. Od 31. července je náš vozový park opět širší díky koupi staršího, ovšem kvalitního a zachovalého, auta modelu Peugeot 5008. Automobil je využíván pracovníci pečovatelské služby, a to především pro každodenní rozvoz jídel našim klientům a pro přepravu klientů se ztíženou pohyblivostí. Vůz jsme tentokrát pořídili z úhrad od klientů, protože až na vzácné výjimky neexistují žádné snadno dosažitelné dotační zdroje pro takové výdaje.

Červenec 2024

Jdeme s trendem. Od 18. července jsme také na Instagramu! Jeho správu má v rukou naše nová kolegyně v týmu fundraisingu a myslíme, že jí to skutečně jde. Přesvědčte se sami.

HON ZA POKLADEM

Již třetí rok jsme uspořádali akci pro děti, která tradičně nese název Hon za pokladem, a jako v předchozích dvou letech se vydařila. **Jedno z díky patří organizátorům akce**, a to našim zaměstnancům Martinovi Polákovi a Kláře Šílené, kteří staví základy akce od komunikace s vedením města Kynšperk nad Ohří a dalších technicky organizačních úkolů, přes tvorbu programu až po kompletaci balíčků pro děti.

Hon za pokladem se i tentokrát odehrál na území města Kynšperk nad Ohří a doufáme, že tak budou pokračovat i budoucí ročníky akce, a to nejen kvůli bezproblémové domluvě a ochotě vedení města, ale také pro krásu a přístupnost přírodních částí města, po kterých vede téměř 5 kilometrová dobrodružná trasa pro soutěžící.

Každý rok zvažujeme, zda trasa není příliš dlouhá či náročná, a i tento rok jsme byli příjemně překvapeni, s jakou vyřídkou a odhodláním si přišel každý pirát na svůj poklad. Soutěž je určena pro děti, malé i velké, ale plno zábavy si na cestě s dětmi užívají také jejich rodiče, a my jsme rádi, že můžeme poskytnout pár hodin příjemně stráveného společného času s rodinou.

Děti si na akci vyzkoušely spoustu dobrodružných aktivit jako třeba lukostřelbu, air soft, zkoumání lektvarů, prolézání minového pole nebo pavučin. V cíli čekal na každého piráta poklad, a tak nikdo neodcházel s prázdnou. Poklady skrývaly odměny jako vstupenky do Fun Arény v Chebu, do zábavního dětského centra Fantazie,

školní potřeby, hračky, drogerii a spoustu dalších překvapení. Proto další **naše velké díky patří všem, kteří akci finančně či materiálně podpořili.**

A protože zábavy nikdy není dost, kromě nalezení pokladu se děti v cíli ještě mohly nechat potetovat, prozkoumat hasičské auto či sanitku a společně si upéct buřty u ohně a ještě si u toho zazpívat za doprovodu kytary a našeho kolegy Karla Kučery. Za tuto závěrečnou zábavu **patří další naše díky Integrovanému záchrannému systému**, který bez váhání souhlasil se zapůjčením sanitního auta Sokolovské záchranky a hasičského vozu od dobrovolných hasičů Karlovarského kraje i s řidiči, a **také Potravinové bance Karlovarského kraje**, která darovala nemalé množství špekáčků jako v předchozích letech.

Nelze opomenout ani všechny dobrovolníky, kteří se ujali pomoci na stanovištích a s přípravou, a všechny děti a rodiče, kteří si s námi přišli užít zábavný den. Děkujeme Vám a těšíme se zase na příští rok.

KARLOVY BOTY

Elefantiáza, známá také jako lymfatická filarióza nebo syndrom sloních nohou, je závažné onemocnění, které způsobuje výrazné ztlustění kůže a podkožní tkáně zejména na dolních končetinách a může výrazně omezit pohyblivost a kvalitu života nemocného. **Náš klient Karel, který touto nemocí trpí už více než 35 let, se konečně dočkal velké úlevy.** A my, pracovníci organizace Pomoc v nouzi, o.p.s., spolu s mnoha našimi příznivci, včetně těch z Německa, jsme byli nadšení, že jsme mohli být součástí této změny. Naším cílem bylo pořídit pro Karla speciální boty, které by mu ulevily od jeho potíží a zlepšily jeho pohyblivost.

Protože jsme dle našich představ nepochodili v České republice, **obrátili jsme se na ševce v Německu.** Nejprve jsme oslovili **Andrease Wittingera z Tirschenreuthu.** Kvůli zpoždění v shromažďování finančních prostředků se však situace zkomplikovala. Když jsme konečně měli potřebné peníze, byl Andreas zaneprázdněn, ale pohotově nás odkázal na **rodinu Franze Fischera z Ambergu.** **V obou případech jsme se setkali s neuvěřitelnou vstřícností a ochotou.**

V příjemném prostředí dílny Fischer Fuss Fit KG v Ambergu (www.fischer-fuss-fit.de) šlo vše velmi rychle a efektivně, za přítomnosti Karla, jedné

z našich pečovatelek a ředitele Petra Beránka, který zajišťoval překlady, dopravu a nakonec i platbu za hotové boty. Karlovy nohy prošly v rámci první zkušební návštěvy skenováním, fotografováním, měřením a popisem zdravotního stavu. **Práce a přístup Franze Fischera, jeho dcer a spolupracovnic byly příkladem dokonalého propojení profesionality a lidskosti,** které nás skutečně dojalo.

Když Karel poprvé obul své nové boty, jeho oči zářily spokojeností. Bylo vidět, že se mu ulevilo, a to nejen fyzicky. Dokonce si mohl sám vybrat barvu a povrch kůže, což přispělo k jeho radosti. Američané by řekli: „Nemohlo to být lepší“.

Ale přece jen to lepší bylo. **Rodina Fischerových nám před odjezdem věnovala 400 EUR na podporu naší činnosti.** Během našich návštěv v jejich dílně jsme se více sblížili a Fischerovi nám opakovaně vyjádřili uznání za naši práci a snahu udělat pro Karla maximum. A to nejen splnili, ale dokonce překonali naše očekávání.

Na závěr bychom rádi popřáli hodně zdraví Karlovi a jeho nohám, rodině a týmu Fischerových, včetně jejich psů Mekiho a Toniho, a všem, kteří využívají naši pečovatelskou službu.

AZYLOVÉ DOMY

Nebanice

Zavázali jsme se Vám v prvních šesti číslech časopisu představit naše jednotlivé služby. V prvním čísle jste se dozvěděli vše o naší poradně pro oběti domácího násilí, v loňském roce ještě pod názvem intervenční centrum. V aktuálním díle vás provedeme naší službou azylové domy a jejím týmem zaměstnanců.

Azylové domy představují důležitou pomoc a slouží jako bezpečné útočiště pro lidi, kteří se ocitli bez střechy nad hlavou a potřebují nejen místo k přespaní, ale také podporu při hledání cesty zpět do běžného života. V našich

azylových domech nabízíme nejen základní potřeby jako je ubytování a strava, ale také sociální a psychologickou podporu, která klientům pomáhá překonat těžké životní situace. Cílem této služby je pomoci lidem znovu získat stabilitu, sebevědomí a schopnost postarat se o sebe samostatně.

Službu poskytujeme v Sokolově, Nebanicích a Kynšperku nad Ohří a v bytech v Sokolově, Kynšperku a v Chebu.. Celkem jsme schopni nabídnout až 79 lůžek a provozní doba je nepřetržitá 7 dní v týdnu 24 hodin denně.

Sokolov

Kynšperk nad Ohří

TEĎ UŽ SE ALE PŘESUŇME K ZAJÍMAVĚJŠÍMU A ZAČNĚME ROZHOVOREM S VEDOUCÍ SLUŽBY, LENKOU DAVIDOVOU.

Lenko, děkujeme za Tvou práci a čas, který sis našla pro rozhovor. A protože chceme našim čtenářům ukázat, že nejsme jen zaměstnanci, ale lidé jako každý jiný, odpověz nám nejprve na všeobecně oblíbenou otázku, kdo jsi?

Jsem vdaná, mám dvě dospělé děti a bydlím v Sokolově. V Pomoci v nouzi pracuji od května roku 2017 a od svého nástupu pracuji ve službě azylový dům. Prošla jsem všemi pozicemi od pracovníka v sociálních službách, přes sociálního pracovníka až k dnešní pozici vedoucí služby, kterou jsem převzala po Jaromíře Fajtové v březnu letošního roku. Tímto bych jí chtěla poděkovat za to, co mě naučila a co mohu nyní využít. Je pro mě velkým vzorem.

Chceme v tomto čísle čtenáře seznámit s naší službou azylových domů, a protože jsi její vedoucí, chceme se od Tebe dozvědět, jaký vlastně je život v azylových domech?

Jaký je život v azylových domech? To je celkem složitá otázka. Naši službu vyhledávají lidé nebo i celé rodiny, které se ocitnou ve složité životní situaci, která je spojená se ztrátou bydlení, nebo jsou to lidé, kteří přicházejí z výkonu trestu, případně jsou propuštěni z léčebny a nemají střechu nad hlavu a nechtějí žít na ulici. Občas to bývají i mladí lidé, kteří opouštějí dětské domovy či výchovné ústavy a nemají rodinu ani bydlení. Mnohdy se setkáváme s lidmi, kteří utíkají před domácím násilím. Služba azylového domu může pro tyto lidi znamenat nový začátek na jejich další cestě v začlenění se do běžné společnosti a vrátit jim možnost bydlet.

Jaký je hlavní účel azylových domů a jak služba azylové domy funguje?

Hlavním účelem azylových domů je dočasné poskytnutí ubytování těm, kteří o něj buď již přišli a jsou na ulici, nebo jim ztráta bydlení hrozí. Mají zde prostor k tomu, aby zajistili své základní životní

potřeby, mohou si tu sami uvařit, mají možnost provádět osobní hygienu. Kromě ubytování naše služba poskytuje klientům pomoc při jednání s úřady, rodinám s komunikací s Orgánem sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD), se soudy, pomáháme jim řešit dluhy. Podporu poskytujeme rovněž při hledání zaměstnání a dalšího vhodného bydlení.

Jedná se o službu sociální prevence, která je dobrovolná, to znamená, že nás kontaktuje sám zájemce, kterému sdělíme základní informace, domluvíme si s ním osobní pohovor, při kterém pracovník zjistí, zda je služba azylového domu pro něj vhodná. O službu zájemce žádá prostřednictvím podané žádosti. Poté je se zájemcem uzavřena smlouva a stává se klientem azylového domu. Při podpisu smlouvy se klient zavazuje, že bude spolupracovat na změně své životní situace a bude dodržovat nastavená vnitřní pravidla služby, tím je myšlen domácí řád. Službu může klient využívat zpravidla rok. Někdy je to méně, někdy je to déle. Vždy záleží na individuálním posouzení každé životní situace.

Provádíte s klienty volnočasové aktivity? Jak například vypadá takový den klienta v AD?

Snažíme se o volnočasové aktivity s klienty, ale bohužel na to zbývá poměrně málo času a vždy také záleží na ochotě klientů se účastnit, a samozřejmě také na financích, protože státní dotace přináší v tomto ohledu mnohá omezení. Pokud si vzpomenu na nedávné akce, tak to byla návštěva

kina Alfa v Sokolově, kdy děti v doprovodu rodičů navštívily promítání 3D pohádky. Dále pak každý čtvrtek pod vedením našich kolegyní Kláry D. a Gábiny V. probíhá keramický kroužek, nebo pro rodiny s dětmi uspořádal Památkový ústav Karlovarského kraje celodenní výlet na zámek ve Valči. Další vydařenou akcí, kterou pořádala naše služba byl již třetí ročník Honu za pokladem, který se konal v Kynšperku nad Ohří. To je jen něco málo, co mě právě napadlo.

A jak vypadá den klienta v AD? To je spíše otázka přímo pro klienta. Je to v jeho režii. Klienti si sami určují, jak bude jejich den vypadat, co budou dělat. V tom nemají žádné omezení.

Jaká je vytíženost AD? Jinak řečeno, je u Vás stále plno?

Služba bývá většinu času plně obsazena. Často musíme zájemce odmítat, protože máme plno.

Jaké jsou největší důvody, kvůli kterým se lidé obracejí na azylové domy?

Přišli o bydlení, nebo jim hrozí, že o něj v dohledné době přijdou. V tomto směru spolupracujeme s OSPOD, kdy se pracovníci na nás obrací a žádají o pomoc s dočasným zajištěním bydlení pro rodiny s dětmi tak, aby nemuseli děti z rodin umisťovat jinde. Nebo jsou to rodiče, kteří opouštějí partnera kvůli domácímu násilí, a do azylového domu se pak dostanou nejčastěji proto, že nejsou schopni hradit nájemné a mají dluhy, které nejsou schopni platit, nebo je v tom alkohol či drogy.

Jak vypadá Tvůj pracovní den?

Můj pracovní den je různorodý, nikdy není nic stejné. Odpovídám na došlou korespondenci, komunikuji s kolegy při řešení situací okolo práce s klienty. Řeším aktuální otázky, kontroluji, abychom měli všechny dokumenty správně. Snažím se být oporou pro své podřízené a zároveň prostředníkem s vedením organizace. Dohlížím a zajišťuji plynulý chod služby, od technických otázek spojených s provozem budov po personální zajištění. Prezentuji službu veřejnosti, hledám další možnosti rozvoje služby, vyřizuji případné stížnosti, účastním se různých jednání. Snažím se o kontakt s klienty ve službě, ale na to je opravdu už málo času.

Proč jsi se dala směrem sociální práce?

Myslím si, že tato práce má smysl, mám ráda lidi a komunikaci s nimi a jsem ráda, když vidím, že jsme někomu pomohli odlepit se ode dna. Ráda zdolávám překážky. Byla to vlastně náhoda, možná souhra okolností. S prací v azyláku jsem se prvně potkala v rámci praxe při studiích. Byla to pro mě

velká životní výzva, neboť jsem před tím pracovala 23 let v bankovním. Hodně jsem zvažovala pro i proti a dnes jsem tomu ráda.

Jakým výzvám čelí zaměstnanci? Co je dle Tebe na Vaší práci nejnáročnější?

Práce s lidmi je všeobecně náročná a ta naše je ještě náročnější, neboť klienti jsou často již nasamém dně a postrádají motivaci se z něj zvednout. Každý, kdo se rozhodne, že chce tuto práci dělat, tak jí vykonává jako „srdcař“. Mám štěstí, že mám okolo sebe tým zkušených pracovníků, kteří jsou profesionálové a dělají svou práci na jedničku s hvězdičkou. Bez nich by moje práce neměla smysl. Díky jim za to. Je to práce, která sice není fyzicky náročná, ale o to více je to psychicky vyčerpávající a mnohdy i frustrující. Pracovníci se potýkají s čím dál větší agresivitou klientů, kdy čelí vulgárním urážkám a výhrůžkám fyzickým napadením. Není dostupné sociální bydlení pro lidi s nízkými příjmy. I když se povede práce s klientem, a už zbývá poslední krok, tedy jiné vhodné bydlení, tak mnohdy ztroskotáme, protože není možné bydlení najít, a to buď z důvodu špatného zdravotního stavu, nebo ve většině případů z důvodu nedostatku finančních prostředků klientů a jejich dluhů.

A co je naopak nejhezčí?

Pro mě je nejhezčí, když vidím radost svých pracovníků a klientů, když se jim podaří vyřešit alespoň malou část toho, co je trápí a někam je to v životě posune. Největší úspěch je, když klient od nás odchází do jiného návazného bydlení. Podařilo se nám, ve spolupráci s dalšími poskytovateli, najít jedné paní bydlení v domově pro seniory, další pak na ubytovně. Takových případů není mnoho, ale když se povedou, tak si řeknu, že naše práce má smysl.

Nosíš v paměti příběhy nějakých klientů, kterým jste pomohli, které Tě zkrátka nepustily?

Příběhů je více a mají dobrý ale i špatný konec. Zmínila bych příběh slečny, která bydlela v chráněném bydlení, které na svou žádost a kvůli partnerovi opustila. Zůstala úplně sama, matka jí odmítla pomoci. Přes kolegyni z nízkoprahového denního centra se dostala k nám na azylový dům. Společnými silami se nám podařilo slečně najít práci, stabilizovat její zdravotní stav a vrátit jí k běžnému životu. I dnes se ještě občas potkáme, tak si popovídáme, jak se jí daří. Stále pracuje a je spokojená.

Nebo příběh matky samoživitelky se dvěma dospívajícími dětmi, která vyhledala službu, protože jí partner uvedl do dluhů, nezvládala platit nájemné a skončila bez střechy nad hlavou. Paní se podařilo s naší pomocí situaci zvládnout, našla si

stabilní zaměstnání a obě děti dostudovaly. Jedno z nich ukončilo úspěšně studium na gymnáziu.

Spolupracujete s dalšími organizacemi? Pokud ano, jak spolupráce vypadá, na co je zaměřena?

Ano, spolupracujeme s dalšími organizacemi. Jde například o Potravinovou banku Karlovarského kraje, kterou Pomoc v nouzi pomáhala zakládat a která nám pomáhá potravinovou pomocí pro klienty, nebo je to organizace Dolmen, z.ú, nebo Kotec Sokolov, ale i jiné. Záleží to vždy na klientovi a na tom, jaké potřeby řeší, spolupráce je pak zaměřena individuálně podle potřeb klienta.

Jaké jsou dle Tebe nejčastější mylné představy veřejnosti o azylových domech a klientech? S jakým ohlasem zvenčí se setkáváš?

Často se setkávám s tím, že veřejnost vůbec neví, co je činnost azylového domu. Mají představu, že u nás bydlí fetišáci a „nemakačkové“, a že my jim ještě pomáháme vyřizovat dávky, které veřejnost platí. Vnímají nás často jako ubytovnu. Ohlasy jsou dvojí: jedni, kteří kvitují, že služba existuje, a vnímají jí jako záslužnou a na druhé straně jako něco, co obtěžuje okolí, vytváří pocit ohrožení a něco, co nepatří do běžné bytové zástavby.

Jak mohou lidé zvenčí přispět nebo se zapojit do Vaší práce?

Myslím si, že ten, kdo chce, si vždy nějakou cestu najde. Byť třeba jen tím, že poukáže na to, že pracovníci pracující s lidmi bez domova nejsou dostatečně finančně ohodnoceni s ohledem na náročnost práce. Jako největší problém vnímám financování sociálních služeb obecně, to si myslím, že je špatně systémově nastaveno. Vytváří to prostor pro nejistoty do dalších let. S financemi logicky souvisí i materiální zabezpečení služby. Vzhledem k nedostatku finančních prostředků musíme zvažovat každou investici, každý další nákup materiálu apod.

Jsou třeba nějaké dary, které jsou pro službu nejvíce potřebné?

Každý dar je pro nás super a jsme za něj velice vděční. Pomůže nám jak finanční částka, tak i materiální podpora. Například jsme v situaci, kdy nám v bytech, které využívají rodiny s dětmi, dosluhují kuchyňské linky a je potřeba udělat i výměnu koberců, jenže obnova je pro finanční rozpočet naší služby velice náročná, a proto hledáme cesty, jak nějaké finance získat.

Jak se Vaše práce změnila v průběhu let a jaké jsou plány do budoucna? Je v kraji potřeba více azylových domů?

Hodně se proměnila cílová skupina, ubylo mladých lidí a přibyli klienti v důchodovém věku, bez finančních prostředků, ve špatném zdravotním stavu, klienti se závislostmi a s psychickými problémy. Zvýšila se agresivita klientů. Můj osobní názor je ten, že služba azylového domu, tak jak je nastavena v současné době, je již překonána a naplní zcela svůj účel. Za mě by bylo daleko lepší pracovat s klienty v jejich prostředí, a proto se mi moc líbí myšlenky Housing First – bydlení především. Cílem naší služby je přesunout větší část práce s klienty do bytů. Je potřeba, aby konečně vznikl smysluplný zákon o sociálním bydlení a k němu navázaný další sociální systém, neboť si myslím, že dnešní dávkový systém není motivující.

Jak by podle Tebe vypadal svět bez azylových domů?

Naši klienti by se přesunuli do ulic města, do parků apod., prostě by byli více vidět, spousta rodin by přišla o své děti, které by skončily v již tak přeplněných dětských domovech.

Je něco, co bys chtěla vzkázat čtenářům?

Pokud dočetli rozhovor až sem, tak jsou dobří. Aby se více usmívali, neboť úsměv nás nic nestojí a dokáže divy.

NAŠE KLÁRA ŠÍLENÁ, ALE JEN TROCHU 😊

Kláro, i Tebe se zeptám – kdo jsi?

Jmenuji se Klára Šílená a v azyláku pracuji na pozici sociálního pracovníka. Jsem velice energický, usměvavý člověk se smyslem pro humor. Jsem přátelská a upovídaná. Mám ráda dobré jídlo, zvířata a ráda cestuji. To jsem já.

Proč jsi si rozhodla stát se sociální pracovnící? Splnila se Tvá očekávání od sociální práce?

Původně jsem vystudovala střední pedagogickou školu. Vždy jsem chtěla učit. Do doby, než se mi narodily moje děti (smích). Vždy jsem měla potřebu pomáhat lidem. Jestli se splnila má očekávání je hrozně těžká otázka. Splnila do jisté míry. Dle mého nefunguje dobře sociální systém, ale na změnu jsem malá paní. A tak pracuji a jednám podle možností. Dodala bych, že svojí práci mám ráda, když pomáhá a nikdo jí nezneužívá.

Jakou pomoc a aktivity klientům nabízíte, které jim pomáhají v návratu do běžného života nebo se zkrátka znovu postavit na vlastní nohy?

Nejčastěji je to formou poradenství, poskytujeme doprovody na úřady, k lékařům. U některých klientů používáme formu nácviku. Klienty se snažíme motivovat, nasloucháme jim, snažíme se navázat vztah důvěry. Snažíme se jim vytvořit prostředí, ve kterém se budou cítit bezpečně.

Rozděluje se jako zaměstnanci klienty mezi sebou, nebo jde spíše o týmovou práci?

Klienty si rozdělujeme. Každý pracovník má své klienty a je veden jako jejich klíčový pracovník. Pracovník klienty vede ke splnění jejich cílů, ale práce s klienty jako taková je týmová. Pracovník, který slouží, je zde pro všechny bez ohledu na to, jestli je jeho nebo jiného kolegy. Informace si poté mezi sebou předáváme a navazujeme na probíhající práci.

Jakým výzvám čelíš ve své práci? Co je na Tvé práci nejnáročnější?

Nikdy nevím, jakého klienta mám před sebou a co od něj mohu očekávat. Nejnáročnější je naučit se komunikovat se všemi lidmi, protože jak už jsem řekla, nikdy nevíš, kdo je naproti tobě. Neznáš jejich reakce v různých situacích, neznáš reakce lidí pod vlivem návykových látek, alkoholu. Setkáváš se s lidmi s psychiatrickými problémy,

u kterých také nevíš, jak se zachovají. To je pro mě každodenní výzva.

A co je naopak nejhezčí? Co ti v práci dělá radost?

Když vidím, že má práce smysl, když se klienti posouvají na své cestě. Největší úspěch je, když se klient dokáže odrazit a znovu se začlenit. Chtěla bych ale dodat, že pro nás jsou úspěchy i malé kroky u klientů. Příklad: když klienta naučíš dodržovat termíny a časy, nebo když dokážeš sehnat lékaře, zubaře, i když u to už bych teda dala v dnešní době a v našem kraji jako velký úspěch.

Máš nějaký konkrétní příběh, který bys chtěla se čtenáři sdílet?

Není to je jeden, je jich určitě více. Ale mám jeden, na který asi nikdy nezapomenu. Musím to ale hodně zkrátit. Byla to dlouhá cesta, hodně práce, ale nakonec vše dopadlo na výbornou. Jednalo se o starší paní, která žila delší dobu na ulici či po známých. Její příjem bylo životní minimum. Její zdravotní stav nebyl dobrý. Neměla žádného obvodního lékaře. Na tom jsme začali společně pracovat. Po pěti měsících usilovného hledání se podařilo. Poté začal kolotoč lékařských vyšetření, zlepšení zdravotního stavu, zhoršení zdravotního stavu a pořád dokola. Podali jsme žádost o zvýšení stupně invalidity invalidního důchodu. Zamítnuto. My se ale nevzdali, podali jsme odvolání a vyšlo to, byl jí přiznán invalidní důchod II. stupně a po přepočtu jí byla přiznána jeho výplata. Důchod jí byl vyplacen zpětně. A to nejlepší na konec je, že se podařilo najít vhodné navazující bydlení.

Setkáváš se při práci často s rizikovými či nebezpečnými situacemi? Jak se řeší? A jak se jim snažíte preventivně vyvarovat, pokud to lze?

Vždy to záleží na složení klientů, při mé práci se s nebezpečnými i rizikovými situacemi setkáváme, ale musím říct, že nejsou tak časté, naštěstí. Azylový dům má svůj domácí řád, jsou stanovena pravidla jak pro klienty, tak pracovníky. Pracovníci mají k dispozici metodiku a máme pravidelné porady. To vše nám slouží jako prevence a nástroj k řešení těchto situací. A pro mě nejdůležitější je vědět, že v tom nikdy nejsem sama a v případě potřeby volám kolegům o radu, o pomoc.

Jaké zdravotnické služby a podpora jsou pro klienty azylového domu dostupné?

To v našem kraji dost vážně. Je problém zde najít praktika, pediatra, zubaře, natož specialisty. Vždy se ale snažíme, dost často bohužel marně. Každá osoba před nástupem do služby je povinna dojít si k lékaři a nechat si potvrdit lékařské vyjádření, které obsahuje i informaci

o probíhajícím akutním infekčním onemocnění. Bez toho nemůže být přijata do služby. V případě, že se infekce objeví až při pobytu, tak hned přistupujeme k preventivním opatřením.

Jaké jsou hlavní překážky, které brání lidem bez domova v nalezení a udržení bydlení a zaměstnání?

Samozřejmě jsou to finance. Těch faktorů je ale mnoho. U mladších lidí záznamy v trestním rejstříku, barva pleti, základní vzdělání, málo pracovních zkušeností, závislosti, exekuce... U lidí staršího věku je většinou největší problém špatný zdravotní stav, který jim zamezuje pracovat, nebo je to nezájem zaměstnavatelů přijmout staršího člověka. To je jen hrstka těch překážek. Většina našich klientů pobírají dávky hmotné nouze, kdy dnes je životní minimum 4860,-. Pokud je člověk nemocný a musí si hradit léky, tak jim už moc peněz

nezbývá, a to nejen u nemocných, ale u většiny klientů je dost těžké při dnešních cenách, aby si lidé našetřili na kauci na byt, dnes už i ubytovny chtějí kauci nebo peníze předem.

V azylových domech pobývají také rodiny s dětmi. Je jich hodně? Jaké problémy nejčastěji řeší?

Řekla bych, že je to velmi podobné jako u jednotlivců, většinou jsou to stejné příčiny. Ztráta zaměstnání, nedostatek financí utáhnout nájemní byty, určitě nechci vypouštět závislosti, protože i u rodin se s nimi potýkáme. Také se setkáváme

s matkami s mentálním postižením. U matek samoživitelek je problém najít školku v menším městě jako je Kynšperk nad Ohří, takže nemůžou jít do práce. Problémem u těchto matek jsou i pracovní pozice, kdy se pracuje na směny, a ony nemají pro děti hlídání. S dětmi nepracujeme, pracujeme s rodiči a pokud vidíme, že rodiče v některých oblastech nezvládají, podáváme jim „pomocnou ruku“.

Jak službu vnímá dle Tebe veřejnost? Přichází i dobrá zpětná vazba a podpora od veřejnosti?

Setkávám se většinou s kritikou. Společnost naše klienty odsuzuje. Často se mě lidé ptají, proč takovým lidem pomáhám, že si za to mohou sami. Moje odpověď bývá: Protože nikdy nevíš, co všemu tomu předcházelo, a každý má dostat šanci. O to víc tě hřeje, když si vzpomeneš na nějakého klienta, který se dokázal zvednout ze dna díky naší službě.

Co bys řekla někomu, kdo si myslí, že je tato služba zbytečná?

Vždy říkám, že jsme služba prevence a že kdyby azylové domy nebyly, všichni tito lidé by byli na ulici, u nich v panelákových, v parcích... z toho zase vyplývá zvýšení kriminality.

Je něco, co bys chtěla vzkázat čtenářům?

Aby neodsuzovali, a to žádné lidi. Nikdo nešel jejich cestou, každý z nás může v životě sklouznout jinam, důležité je mít možnost vrátit se zpět.

NÁŠ MARTIN POLÁK, SKVĚLÝ ORGANIZÁTOR A UMĚLEC

Martine, děkujeme za krásu, kterou rozdáváš a jíž lidé rozumějí, aniž by potřebovali výtvarné vzdělání nebo nápovědu fundovaných kritiků. Kdy jsi začal „vážně“ malovat a kdy si lidé všimli Tvého talentu?

Kreslit jsem začal už na základní škole a když mi okolí říkalo že to není špatný, tak jsem v tom prostě pokračoval s malými přestávkami až do dnes. Popravdě nevím, zda je to talent, anebo prostě když se něčemu věnujete dostatečně dlouho, tak získáte určitou dovednost, se kterou už se dá nějak pracovat. S barvami jsem výraznějším způsobem přišel do kontaktu vlastně díky Pomoci v nouzi, kdy jsem před několika lety koupil v rámci jednoho projektu pro rodiny s dětmi akrylové barvy a plátna a já jsem v dlouhé chvíli jedno z těch plátnů využil pro vlastní tvorbu. Nějak mě to chytlo a od té doby už se z toho stala tak trochu obsese.

Co Tobě pocitově malování přináší a co pozoruješ u lidí, kteří si Tvé malby pořizují?

To se dá těžko popsat. Asi je to kombinace soustředění při samotné tvorbě, uspokojení z výsledku a možnost sdělit svoji myšlenku někomu dalšímu. A co pozoruji u lidí, co si moji tvorbu pořídí... Asi radost, a to vlastně stačí.

Jak, kde, při jakých příležitostech míváš nejzajímavější nápady, které pak ztvárňuješ?

To bude asi znít trochu jako klišé, ale inspirace je skoro všude. Knihy, filmy anebo se stačí jen podívat ven z okna. Hodně se mi líbí symbolika pověstí a bájí a dobrým zdrojem inspirace je i aktuální dění ve světě, ale to má velkou nevýhodu v tom, že než se člověk ke zpracování daného téma dostane, tak se už děje něco jiného.

Máš v jednotlivých tématech jasno od začátku, anebo se v průběhu malby vyvíjí, třeba „rozvětluješ“?

Většinou v okamžiku, kdy udělám první tah na plátno, tak už mám vcelku jasno o ústředním motivu obrazu a v průběhu se mění jen detaily. Samotné malování je už vlastně jenom vyvrcholení celého procesu. Například pokud chci namalovat třeba zajíce, tak se nejprve musím podívat na hodně zajíců, abych věděl, jak takový zajíc vypadá.

Kolik času malování věnuješ?

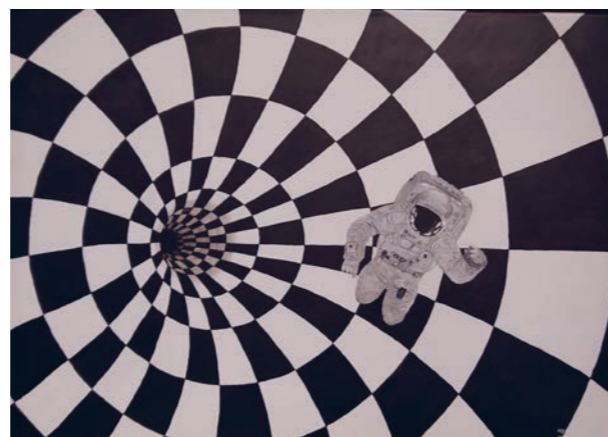
Mnoho času.

Maluješ jeden obraz obvykle v jednom „tahu“ od začátku do konce, či máš také věci déle rozpracované?

Obvykle mám rozpracovaných několik obrazů najednou. A u některých se třeba stane, že s nimi nejsem úplně spokojený, tak je odložím stranou s tím, že se k nim časem vrátím a jsou odloženy do dnes.

Kolik stojí vše, co k malování potřebuješ?

Přesně nevím, nevedu si účetnictví. Něco to stojí, ale díky tomu, že se občas najde někdo, kdo je ochoten ode mě něco koupit, tak je to vcelku únosné a asi jsem i v plusu. A co potřebuji, nic zvláštního. Plátna, barvy, štětce a mnoho času.

Kde můžeme Tvé obrazy vidět a jak je pořídíme?

Já moc nevládnou sociálním sítím. Obrazy sdílím na Facebooku a nejlehčí způsob, jak si nějaký obraz pořídít, je se zeptat. Založil jsem si i stránku na Fler.cz, ale tam to zatím moc nefunguje.

Jsi ochoten učit malování případné zájemce?

Na to se moc necítím, sám se musím ještě hodně naučit. Navíc jsem introvert a dost mě znervózňuje, když mi někdo kouká přes rameno.

Co Tvému nadání a jeho projevům říkájí tvoji nejbližší? Nevyčítají Ti, že je připravuješ o čas, který bys jinak věnoval jim?

Zatím mi to trpí a jen občas dostanu vynadáno, že je z toho kolem mě bordel.

Máš další záliby, o kterých nám něco prozradíš?

Krom malování rád vyzkouším jakoukoli kreativní činnost a rád prchnu, ať už s cílem nebo bez cíle, s rodinou nebo jen se psem někam do lesů.

Martine, svou kreativitu a tvůrčí schopnosti využíváš i ve své práci, mimo jiné jako organizátor dětské akce Hon za pokladem, která se v loňském roce konala již podruhé a za níž jsme se ohlédli v minulém čísle časopisu. Řekneš nám k akci také něco „ze zákulisí“?

Celý koncept této akce mě napadl již před mnoha lety, když jsme se synem chodili na různé dny dětí a podobné akce. Tehdy mi přišlo, že přijít na hřiště shodit pár plechovek, přenést někde pingpongový míček a zaskákat v pytlí je trochu nuda a měl jsem trochu dobrodružnější představu. A tím se nesnažím nějak shodit organizátory podobných akcí, protože vím, že je za tím spousta práce a domlouvání. Jenže něco vymyslet je jedna věc a něco zrealizovat věc druhá. A tady patří velký dík všem, kteří se do toho zapojili, ať už sháněním peněz, odměn pro účastníky, občerstvení anebo velmi důležitým zapojením se jako dobrovolníci na jednotlivých stanovištích. Další věcí, která mě při domlouvání akce překvapila, byla obava pustit děti do lesa a nechat je jít pěšky 5 Km, až jsem na chvíli zapochyboval, jestli jsem to skutečně nepřehnal. Nakonec ale trasu zvládly v doprovodu rodičů i malé děti a žádné se po cestě neztratilo.

Co vzkážeš čtenářům našeho časopisu?

Asi mě nenapadá nic hlubokého, snad jen, že není čas ztrácet čas a když už ho ztrácíte, tak ho ztrácejte aspoň při něčem, co vás baví.

Martine, děkujeme Ti za Tvé mnohostranné kvalitní a přínosné působení a Tobě a Tvým blízkým necht' se daří.

Necht' se daří i Vám.

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ A POMOC V NOUZI

Co má společného Český červený kříž a Pomoc v nouzi?

V polovině září 2023 vznikla v Sokolově Místní skupina Českého červeného kříže („MS ČČK Sokolov“). Ze sedmi zakládajících členů je hned pětice složena z pracovníků Pomoci v nouzi. Jsou to lidé se sociálním cítěním a ochotou pomáhat druhým. Mezi zakládající členy MS ČČK patří pracovníci azylového domu: René Harcuba, Klára Damašková, Jaromíra Fajtová, Michaela Brendlová. Dále pak psycholožka, která má svou hlavní působnost v naší poradně pro oběti domácího násilí, Dominika Spinová. Tuto pětici pak doplňuje pracovnice Potravinové banky Karlovarského kraje, Kamila Bartůšková. Dalším členem je Martin Kuklík, který je zakladatelem Vánočního stromku Naděje. Tento projekt již několik let zajišťuje od dobrovolných dárců vánoční dárky pro děti z dětských domovů Karlovarského a Plzeňského kraje.

Společnost Český červený kříž (ČČK) je humanitární společností působící na celém území České republiky. Je státem uznanou národní společností Červeného kříže ve smyslu mezinárodního práva; z hlediska vnitrostátního práva je spolkem. Působí zejména v oblasti humanitární, sociální, zdravotní a zdravotně-výchovné.

ČČK podle uvedeného zákona plní zejména tyto úkoly:

- působí v oblasti civilní obrany a ochrany obyvatelstva a poskytuje pomoc v případech katastrof a jiných mimořádných událostí,
- poskytuje zdravotnické, záchranné, sociální a další humanitární služby,
- působí jako výlučně uznaná pomocná organizace vojenské zdravotnické služby,
- šíří znalost Ženevských úmluv,
- působí v oblasti zdravotně-výchovné a spolupracuje s poskytovateli zdravotní péče.

Mimo jiné činnosti nám MS ČČK Sokolov zajišťuje v letošním roce instruktáže především pro klienty, aby dokázali poskytnout první pomoc v případě ohrožení života.

Více informací naleznete na stránkách skupiny: www.ccksokolov@webnode.cz.

NĚKDY JE TŘEBA K PRÁCI PŘISTUPOVAT
S NADHLEDEM A HUMOREM ...

MILAN GREINER

PLATFORMA PRO SOCIÁLNÍ BYDLENÍ A VZNIK NOVÉHO ZÁKONA

MILANA GREINEDERA JSME POZNALI V R. 2011 JAKO PRVNÍHO ZÁSTUPCE AGENTURY PRO SOCIÁLNÍ ZAČLEŇOVÁNÍ PŘI ÚŘADU VLÁDY ČR V NAŠEM REGIONU. ZNALOSTMI, ZKUŠENOSTMI, SCHOPNOSTÍ NAVRHOVAT ŘEŠENÍ, VSTRÍCNOSTÍ A TRPĚLIVOSTÍ ZAČAL VYTVÁŘET KLDNÝ OBRAZ AGENTURY, KTERÁ V MNOHA OBCÍCH NEBYLA PRÁVĚ VÍTÁNA. MILAN SVÝM NÁSLEDNÍKŮM LAŤKU NASTAVIL HODNĚ VYSOKO A NYNÍ LIDEM POMÁHÁ V „PLATFORMĚ PRO SOCIÁLNÍ BYDLENÍ, Z.S.“, DÁLE JEN „PLATFORMA“.

Milane, vážíme si každého kontaktu s Tebou. Proč netoliko nám, nýbrž mnoha dalším lidem a subjektům pomáháš? Co je Tvým hlavním impulsem?

Dává mi smysl věnovat se oblastem, které mají sociální a společenský rozměr. Není to o nějaké mé přímé pomoci, ale spíše se snažím poznat místní lidi a místní specifika a společně s lokálními aktéry (odborníky, politiky a organizacemi) a za využití národních a lokálních zdrojů hledat systémová řešení, která mají dlouhodobý pozitivní dopad na sociální situaci a bydlení místních občanů. Obecně mi dává velký smysl, když skrze realizaci konkrétních kroků dojde k tomu, že lidé, kteří dosud neměli to štěstí a možnost žít běžným životem, např. bydlet ve standardním bytě a ne na ubytovně či na ulici, měli finanční potíže, potýkali se s různými závislostmi a zdravotními problémy, dostávají skrze zavádění nových podpor, rozšíření nabídky různých sociálních služeb či nastavení bytové politiky obce snazší přístup k získání bydlení a lépe se jim žije. Myslím si, že každý člověk potřebuje mít domov, kam se může vrátet.

Kdy a jak jsi se ke Tvému poslání dostal?

V roce 2007 jsem začal pracovat v organizaci Člověk v tísní v sekci Programy sociální integrace. Bylo to pro mě úplně něco nového, do té doby jsem pracoval v marketingu, v reklamní agentuře či se věnoval prodeji. Přes práci v Agentuře pro sociální začleňování a pražský magistrát, kde jsem se mimo jiné podílel na zavádění a rozvoji pražských kontaktních míst pro bydlení, již čtvrtým rokem pracuji v Platformě pro sociální bydlení.

Jaká je Vaše vize?

Naší vizí je systémové ukončování bezdomovectví v České republice. Když se dobře nastaví systém a politika, tak je podle nás možné dosáhnout toho, že žádný člověk nebude dlouhodobě bez domova

a pokud se do takové situace někdo dostane, tak mu stát a další aktéři pomohou, aby našel nový domov. Dnes je v bytové nouzi v Česku 154 000 lidí včetně 61 000 dětí. Všichni tito lidé potřebují mít bezpečný domov, aby mohli důstojně žít a být plnohodnotnou součástí naší společnosti.

Co je hlavním úkolem Platformy a konkrétně Tvým? Jaké jsou hlavní přínosy Vaší činnosti (např. podíl na tvorbě zákona o podpoře v bydlení)?

Chybějící zákon o sociálním bydlení byl hlavní důvod, proč Platforma pro sociální bydlení byla v roce 2013 založena. Od té doby usilovně pracujeme na jeho prosazení a stále ještě nemáme hotovo. Po neúspěchu v roce 2017, kdy zákon neprošel prvním čtením, jsme se spojili i s obcemi, akademiky, politiky a neziskovými organizacemi a o vznik zákona se zasazujeme v iniciativě Za bydlení.

V rámci této koalice jsme se podíleli na vytvoření konkrétního návrhu zákona, který by řešil bytovou nouzi v Česku. Návrh jsme v roce 2022 předali současné vládě a nyní se zasazujeme o to, aby byl přijat co nejdříve a s co nejlepšími parametry. (Pozn. redaktora: rozhovor s Milanem jsme podnikli v první polovině r. 2024 a 16. června 2024 vláda návrh Zákona o podpoře v bydlení skutečně schválila). Zákon o podpoře v bydlení umožňuje vybudovat systém podpory v bydlení v ČR. Kromě kontaktních míst pro bydlení bude zajištěna i garance platby nájmu a financí na drobné opravy pro majitele bytů, kteří dají k dispozici pro účely sociálního bydlení svůj byt. Pro úspěšné zabydlení domácností bude k dispozici asistence v bydlení, která pomůže lidem v těžkých životních situacích udržet si bydlení.

Platforma pro sociální bydlení usiluje o to, aby lidé v nouzi měli šanci udržet si, nebo získat stabilní a bezpečné bydlení, které je zároveň v případě potřeby propojené s kvalitní sociální prací.

Dále propojujeme a vzděláváme (nejen) realizátory Housing First. Housing First je přístup, který je v České republice stále poměrně nový a přináší s sebou nejen nové postupy zabydlování osob bez domova, ale také celou řadu nových obecných principů pro výkon sociální práce, změnu náhledu na klienty i změnu myšlení. Housing First se ukázal být efektivní také pro osoby, které zakoušejí dlouhodobé či opakované bezdomovectví a které navíc postrádají i sociální podporu, tzn. pomoc přátel či rodiny, a nejsou součástí žádné komunity.

Oslovujete Vaše potenciální klienty Vy, anebo Vás převážně kontaktují oni?

Našimi klienty jsou zástupci krajů, obcí či neziskových organizací, kteří řeší bytovou nouzi rodin a jednotlivců a jejichž finální snahou je ukončit bezdomovectví na jejich území. Tím, že působíme v této oblasti již přes 10 let, jsou obce, kraje i neziskové organizace, které s námi dlouhodobě spolupracují a naši podporu vnímají jako potřebnou. Pak jsou zde také obce, kde se změnilo politické vedení, chtějí zavádět nové aktivity či opatření v oblasti sociálního bydlení, tak nás samy osloví a chtějí navázat spolupráci. A naopak, pokud se politické vedení v obci změní a nechce již pokračovat v realizaci opatření, které jsme s předchozím vedením společně nastavili, spolupráce je ukončena.

Nejsou očekávání Vašich klientů přehnaná?

Od nenaplněných očekávání je krůček ke zklamání a o něco málo více k frustraci a zahájení odmítání.

Na začátku každé spolupráce si definujeme společné cíle, kroky a představujeme očekávání, která každá strana o spolupráci má. Pokud se ukáže, že očekávání jsou ze strany obcí nereálná, upřesňujeme, s čím reálně můžeme pomoci a jakou součinnost a zapojení místních aktérů bychom uvítali. Realita pak může být samozřejmě jiná, často dochází k různým složitým situacím a naše doporučení nemusí být přijímána s povděkem. Doposud ale máme spíše dobré zkušenosti, z toho plynnou i dlouhodobé spolupráce.

Co ti na Tvé práci připadá nehorší, co nejlepší a jak se s obojím vypořádáváš? Co Vám práci ztěžuje a na druhé straně pomáhá?

Každá práce má své plusy a mínusy. Přejde mi složitě v obcích zavádět nové nástroje a vhodné postupy pro řešení bytové nouze, které by měly dlouhodobý dosah a netrvaly jen jedno volební období. V obcích chybí střednědobé a dlouhodobé koncepce, které by měly konsensus napříč politickým spektrem a nedocházelo tak ke změnám sociálních a bytových politik každé 4 roky. I když se vybrané aktivity v této oblasti osvědčí v některých obcích v regionu, další obce v okolí obvykle nemají snahu je zavádět a setrvávají v postupech, které bytovou nouzi vhodně neřeší. Tím tak chybí jednotné postupy v širších územních celcích. Pro rozjezd aktivit bývají využívány prostředky z programů EU. Bohužel po konci realizace projektů obvykle většina aktivit nepokračuje, nehledá se jejich další financování. Není tedy běžné je dále financovat z rozpočtu obce. Argument, že chybí finance, je lichý, většina opatření je o koordinaci lokálních aktérů a financování maximálně několika málo pozic.

Pomáhá nám, když jsou lokální aktéři otevření novým aktivitám a postupům. Tj. když si dokážou vyslechnout a nastudovat informace, data a postupy, které jim předkládáme a začnou zvažovat jejich zavedení v místních podmínkách. Rádi je tím procesem zavádění provedeme a ukážeme jim, na co se mají především zaměřit a čemu se mají naopak vyhnout.

Jak zvládáš/te odmítání a co Tě/Vás nejúčinněji „nabíjí“?

I odmítání je součástí naší práce. Není cílem přesvědčit o účinnosti našich doporučení všechny a ani se o to nesnažíme. Předkládáme argumenty, které jsou založeny na výzkumných datech, statistikách a přenosech zkušeností od různých aktérů, kde se dané aktivity dobře osvědčily. Pokud i přesto není vůle něco v daném městě měnit, netlačíme na to a soustředíme svou pozornost a podporu tam, kde je o naši podporu a zkušenosti zájem.

Mě osobně velmi nabíjí, když vidím, jak přes počáteční nedůvěru některých politiků a místních aktérů s námi navrhovanými postupy, se jejich názory postupně mění, začínají realizovat námi doporučené návrhy a vidí jejich pozitivní dopady.

S kolika subjekty aktuálně spolupracujete, se kterými je to tzv. „typově“ nejtěžší, se kterými nejradostnější a proč?

Platforma pro sociální bydlení sdružuje přes 100 organizací a jednotlivců, kteří společně usilují o systémové řešení bytové nouze v Česku. V rámci projektů spolupracujeme s více než 25 obcemi ČR a u neziskových organizací se to blíží počtu 30. Podporujeme také přibližně dvě desítky Housing First programů, aby mohli svoji práci dělat co nejlépe a aby co nejvíce lidí v nouzi mohlo bydlet v bytech.

Co vzkážeš čtenářům našeho časopisu?

Aby dělali práce, která jim dává smysl a nejen dobrý příjem, zajímali se o situaci v jejich městě a regionu, vyjadřovali se k nim nejen na sociálních sítích a zapojovali se do různých aktivit pro jejich zlepšení... a nemusí to být jen v oblasti sociálního bydlení. Ve složitě životní situaci se může ocitnout každý z nás a je fajn si navzájem pomáhat a společně tvořit.

Milane, za práci Tvoji a Tvých spolupracovníků děkujeme a přejeme Vám i sobě, aby veřejnost co nejvíce věděla o Vašem přínosu pro kvalitnější život.

Ať se daří Tobě a Tvým blízkým.

V SOKOLOVĚ K DŮSTOJNÉMU BYDLENÍ

V minulém roce vedení naší organizace začalo zpracovávat záměr projektu, který se zaměřoval na hledání a prosazení nového a ideálně efektivnějšího způsobu řešení bytové nouze. Ačkoliv jsme si netroufali předvídat, že budeme mezi všemi zájemci o podporu svých projektů úspěšní, byl nám projekt schválen, od října 2023 jej realizujeme a dnes nás těší, že Vám ho můžeme představit...

Reg. číslo projektu:
CZ.03.02.01/00/22_101/0001398

Název programu:
Operační program Zaměstnanost plus

Výzva: 03_22_101 Podpora sociálního bydlení zejména osob z Ukrajiny

Anotace projektu:

Projekt je zaměřen na podporu sociálně vyloučených či sociálním vyloučením ohrožených jednotlivců a rodin ve městě Sokolov a okolních obcích/městech. Jedná se o jednotlivce a rodiny, kteří z různých důvodů přišli o bydlení, bydlí v nejistém či nevyhovujícím bydlení a jsou ohroženi ztrátou bydlení. Přímá podpora spočívá zejména v podpoře zabydlování do bytů s intenzivní podporou sociální práce a v podpoře integrovaného řešení bytové nouze, v našem případě sociální práce za účelem prevence ztráty bydlení včetně systémového ukotvení. V rámci projektu podpoříme 10 domácností v bytové nouzi a minimálně 15 osob nad rámec bagatelní podpory. Těm bude poskytnuto bydlení a intenzivní podpora v souladu s principy Housing Led, zaměřená primárně na udržení bydlení minimálně po dobu 12 měsíců (aktivita A).

Zároveň v rámci prevence ztráty bydlení (aktivita B3) bude podpořeno minimálně 50 domácností (resp. 75 osob) ohrožených ztrátou bydlení sociální prací za účelem udržení si bydlení.

Trvání projektu:

Od 1. 10. 2023 do 30. 9. 2026.

Klíčové aktivity projektu:

KA A – Podpora zabydlování a podpora v bydlení
KA B3 – Posílení prevence ztráty bydlení
v Sokolově
KA C – Vzdělávání a supervize realizačního týmu
KA D – Evaluace

Cílová skupina:

Může se jednat o osoby žijící v azylových domech, ubytovnách, u příbuzných, „na černo“ bez uzavřené nájemní smlouvy, ukrajinské rodiny, které řeší specifické problémy spojené s pobytem na našem území apod.

Financování projektu:

Na projekt je poskytována finanční podpora Evropské Unie v rámci programu Operační program Zaměstnanost plus.

Za první monitorovací období jsme zvládli obsadit čtyři byty, aktuálně jsme za polovinu plnění indikátoru aktivity A. Ke konci monitorovacího období jsme evidovali 29 uchazečů o bydlení, a to i ve spolupráci s vedením města Sokolova a Odboru sociálních věcí Městského úřadu Sokolov. Vlastníci bytů kladně vnímají především garance řádného plnění platebních povinností a námi představovanou masivní sociální práci s nájemníky/podpořenými osobami.

Lze konstatovat, že realizací projektu v některých jeho částech „pilotujeme“ provádění nově schváleného zákona o podpoře v bydlení, který jsme zmínili v předchozích tématech. Současně jde o první a dosud jediný projekt v Karlovarském kraji. Projekt jako takový je sice mimo naší hlavní činnost, kterou je poskytování našich šestero sociálních služeb, přec z jejich spektra využíváme služby dluhového poradenství, řešení domácího násilí a pečovatelské služby vhodně doplňující realizaci projektu. Rovněž v realizaci projektu využíváme výhod dostatek vlastního zkušeného personálu v poskytování sociálních služeb.

PROJEKT

V Sokolově k důstojnému bydlení

je financován **Evropskou unií**.

Cílem projektu je zajistit podporu sociálního začleňování osob v bytové nouzi a bytovou nouzi ohrožených, která spočívá v přímé podpoře cílové skupiny zejména v podpoře zabydlování, udržení bydlení a posílení prevence ztráty bydlení.

Financováno
Evropskou unií

Více projektů podpořených Evropskou unií na www.maprojektu.cz

Naši podporovatelé v roce 2024 / známí k datu uzávěrky tohoto čísla /

leden 2024
Městys Svatava poskytl dotaci ve výši 6.500,- Kč na činnost pečovatelské služby v roce 2024.
Obec Luby poskytla dotaci ve výši 200.000,- Kč na provoz pečovatelské služby v roce 2024
únor 2024
Rodina Mikšovských přivezla a darovala do azylového domu hračky a knihy pro děti.
Společnost Dr. Müller Pharma, s.r.o. darovala materiální dar v podobě šampónů, které využili jak klienti pečovatelské služby, tak noclehárny a azylového domu.
Obec Nový Kostel nám prostřednictvím starostky Mgr. Anny Kastlové darovala finanční výtěžek z tomboly ve výši 7.500,- Kč na činnost pečovatelské služby v roce 2024.
Pan Nico Geik daroval finanční příspěvek ve výši 50 eur pro využití do jakékoliv služby.
Pan Josef Hofbauer věnoval azylovému domu oblečení, postýlku a spoustu hraček pro děti klientů.
březen 2024
Senátor Ing. Miroslav Balatka daroval kvalitní dřevěný nábytek, díky čemuž jsme vybavili dvě celé domácnosti v rámci projektu V Sokolově k důstojnému bydlení.
Obec Citice poskytla dotaci ve výši 5.000,- Kč na provoz pečovatelské služby v roce 2024.
Rodina Lindnerových věnovala materiální dar v podobě velkého množství drogistického zboží, nádobí a drobného vybavení domácnosti, které využili jak klienti našich služeb, tak účastníci projektu V Sokolově k důstojnému bydlení.
duben 2024
Společnost Fischer Fuss Fit KG darovala finanční příspěvek ve výši 400 eur, které byly využity na pořízení bot pro našeho klienta pečovatelské služby.
květen 2024
Město Kynšperk nad Ohří poskytlo dotaci ve výši 400.000,- Kč na provoz pečovatelské služby v roce 2024.
červen 2024
Fun Arena v Chebu darovala prostřednictvím pana Tomáše Podzimka vouchery v hodnotě 5.000,- Kč, které jsme využili jako ceny pro děti v rámci akce Hon za pokladem.
Dětské zábavní centrum Fantazie v Sokolově darovala prostřednictvím paní Renaty Makarové vouchery do centra, které jsme rovněž využili jako ceny pro děti v rámci akce Hon za pokladem.
Město Kynšperk nad Ohří darovalo finanční příspěvek v hodnotě 5.000,- Kč, z kterého jsme pořídili vybavení a další suprové ceny pro děti na akci Hon za pokladem.
Společnost Obchodně technické služby s.r.o. prostřednictvím ředitele Pavla Novotného věnovala příspěvek ve výši 3.000,- na akci pro děti Hon za pokladem.
Společnost DHL darovala materiální dar v podobě mnoha drobností pro děti na akci Hon za pokladem.
červenec 2024
Paní Vlasta Lišková darovala velké množství školních potřeb a dalších drobností pro děti klientů azylového domu a finanční příspěvek ve výši 1.000,- Kč pro děti klientů na proplacení návštěvy kina, a to včetně velmi milého dopisu.

DĚKUJEME. Děkujeme všem výše jmenovaným dárcům a příznivcům, a děkujeme všem nejmenovaným, kteří poskytli dary anonymně, rovněž děkujeme všem dárcům budoucím. Naše obecně prospěšná společnost je společností neziskovou, a to znamená, že jsme závislí na podpoře státních institucí, nadací, sponzorů a soukromých dárců. Bez státní podpory bychom nemohli existovat, bez Vaší pomoci bychom nemohli zkvalitňovat naše služby nad základní rámec. Děkujeme jménem organizace, zaměstnanců a klientů.

ADRESA

Fibichova 852, 356 01 Sokolov

MAIL

info@pomocnouziops.cz

INTERNET

www.pomocnouziops.cz

DATOVÁ SCHRÁNKA

wyqc2n7

